

ΚΡΙΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΕΡΩΤΑΣ ΣΤΗΝ ΟΜΙΧΛΗ

Της Ιουστίνης Φραγκούλη – Αργύρη

Από : Ξενοφώντα Βεργίνη

Ένα πολύ ενδιαφέρον και εξαιρετικά καλογραμμένο πολυσέλιδο βιβλίο με καθήλωσε τρία συνεχόμενα βράδια! Ένα μυθιστόρημα ζωής που σε ταξιδεύει, με κομμένη την ανάσα, στα δύσβατα μονοπάτια του έρωτα και της αγάπης, στις βαθιές ρίζες της παράδοσης και διαδρομές της ιστορίας, στα κρυφά, επτασφράγιστα μυστικά μιας κλειστής κοινωνίας, στα βαθύσκικωτα δρομάκια του φόβου και της απελπισίας, αλλά και στα ξέφωτα των ονείρων σου, στα οράματα της παιδείας, στις αγωνιώδεις προσπάθειες από τη γέννηση στο Γολγοθά σου και από τη σταύρωση στην ανάσταση!

Γράφει η συγγραφέας για την δασκάλα ηρωίδα της (την Αμαλία): “... πιστεύει πως η αγάπη νικάει όλες τις συμφορές” και αλλού «...πιστεύει με σθένος πως μετά της σταύρωσης έρχεται πάντα η πολυπόθητη ανάσταση».

Δεν ξέρω πόσο εύκολα μπορεί κανείς να αποδεχτεί ή πόσο δύσκολα να απορρίψει τις θέσεις της ηρωίδας! Το βέβαιο είναι πως οι «διαδρομές» της ηρωίδας, όπως τις περιγράφει η συγγραφέας δεν είναι καθόλου εύκολες, αλλά βασανιστικές και με κόστος υψηλό!

Η Ιουστίνη Φραγκούλη – Αργύρη σε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα πλοκή, με δυνατή περιγραφή, σε έκφραση και πλούσιο λεξιλόγιο, με ορθή στίξη και διατύπωση, που δείχνει ότι κατέχει την ελληνική γλώσσα, με βαθιά γνώση των γεγονότων στο χωροχρόνο και σεβασμό στα πρόσωπα, ταξιδεύει τον αναγνώστη στη διαδρομή μιας πονεμένης προσωπικής & κοινωνικής ιστορίας, που συγκινεί και συναρπάζει, που αναλύει και συνθέτει, που κρίνει και δεν κατακρίνει, που συμμετέχει αλλά δεν επηρεάζει, που φωτίζει αλλά δεν αλλοιώνει τα γεγονότα!

Συναισθήματα χαράς και απογοήτευσης, φόβου και ενθάρρυνσης, σιωπής και κραυγής αλληλοδιαδέχονται και αλληλοαναιρούνται στη ψυχολογία των ανθρώπων που υφαίνουν την ιστορία μιας κλειστής κοινωνίας που «τα ξέρει όλα», αλλά δεν μιλάει αλλά πίσω από την «υποτιθέμενη ανωνυμία». Στη μικρή κοινωνία συμβαίνουν όλα: **τα καλά** «...για βρέχει σ’ όλο το χωριό για σ’ όλο είναι λιακάδα» και **τα άσχημα** «... κακό χωριό τα λίγα σπίτια»! μια κοινωνία ανθρώπων, όπου το «μοιραίο» επικρατεί του «προγραμματισμένου», όπου τα «στοιχεία» της φύσης διαμορφώνουν τους χαρακτήρες και γράφουν ιστορία ζωής.

Το βιβλίο της Ιουστίνης «Έρωτας στην Ομίχλη» μπορεί να πάρει και πολλούς άλλους τίτλους: «Ομίχλη στον Έρωτα», «η ζωή της σιωπής», «η δασκάλα των ονείρων και των οραμάτων», «η κοινωνία στο απόσπασμα» κ.τ.λ.. Είναι ένα μυθιστόρημα, μια νουβέλα, μια αληθινή ιστορία, μια ιστορία καθημερινής ζωής και παράδοσης που ζήσαμε και συνεχίσουμε να ζούμε όλοι μας κι όταν ομολογούμε κι όταν δεν ομολογούμε...! Αυτός που θα το διαβάσει θα βρει και τον εαυτό του! **Αξίζει να το διαβάσουμε.**

Συγχαρητήρια Ιουστίνη και καλή συνέχεια!

Ευχαριστώ για τα λόγια σου ως αφιέρωση στο βιβλίο.

Ξενοφών Βεργίνης